

Ve smyslu ustanovení § 1, odst. 1, případ 3 dávk. prav. jest platiti dávkou ze hry v karty v místnostech »jinakých, pro jmenované hry nebo některou z nich za úplatu propůjčených«. Dávková pravidla kladou tedy zřejmě důraz na okolnost, že tyto jinaké místnosti musí býti za úplatu propůjčeny ke hře. O propůjčení místnosti ke hře za úplatu lze však mluvit jen tehdy, je-li tu zvláštní ujednání mezi majitelem místnosti a osobami, jež chtějí hru provozovati, na základě něhož majitel místnosti propůjčuje místnost za úplatu právě k tomu účelu, aby se v ní provozovala některá z her v dávk. pravidlech uvedených. Je tedy předpokladem povinnosti platiti dávkou ze hry podle dávk. pravidel, aby tu bylo zvláštní ujednání mezi majitelem místnosti a osobou, jež chce hru provozovati, o úplatném propůjčení místnosti právě za účelem provozu jmenovaných her nebo některé z nich. Za tohoto předpokladu nebylo by pak ovšem nezbytně nutno, aby za propůjčení takové sjednána byla úplata zvláštní samostatně, nýbrž stačilo by, kdyby úplata za propůjčení místnosti ke hře byla stipulována včetně v nějaké úplatě souhrnné.

Nejsou-li všechny tyto předpoklady splněny, pak nelze mluvit o místnostech »jinakých, pro jmenované hry nebo některou z nich za úplatu propůjčených« ve smyslu § 1, odst. 1, příp. 3 dávk. prav., ježto, jak již shora zdůrazněno, nelze ustanovení dávk. pravidel vykládati extensivně.

Nález ze dne 7. ledna 1938 č. 2330/35-4.

1. Na složení senátu rozhodčí komise podle § 26, odst. 4 zák. o záv. výborech č. 330/1921 Sb. v tom směru, aby členem senátu byl příslušník stejného nebo příbuzného povolání, nebo aby byl ze stejné skupiny, o jejíž spor běží, není právního nároku.

2. Zákaz zúčastniti se schůzí záv. výboru, daný členu (náhradník) závodního výboru pod pohrůžkou propuštění, zakládá omezení zaměstnance v jeho činnosti člena záv. výboru ve smyslu § 22, odst. 2 zák. o záv. výborech č. 330/1921 Sb.

Podle § 26, odst. 4 zákona č. 330/1921 je složení senátu u rozhodčích komisí v rukou předsedy, který má k líčení pozvati vždy, pokud možno, ty členy senátu, kteří jsou stejného nebo příbuzného povolání nebo ze stejné skupiny, o jejíž spor běží. Na složení senátu v tom směru, aby byl členem jeho příslušník stejného nebo příbuzného povolání nebo ze stejné skupiny, o jejíž spor běží, nelze pak ze zákona nárok strany vůbec dovoditi.

Člen (náhradník člena) závodního výboru může se dovolati ochrany rozhodčí komise již tehdy, je-li mu pohroženo propuštěním, bude-li svou funkci člena (náhradníka) dále vykonávati, aniž musí realizace této pohrůžky vyčkati. Pohrůžkou propuštění vykonává se na dělníku psychický tlak, který je při hospodářském postavení dělníka způsobilý přiměti ho k tomu, aby svou funkci člena (náhradníka člena) závodního výboru nevykonával. Je ovšem pravda, že propuštění člena (náhradníka člena) závodního výboru

může se podle zákona státi jen se souhlasem rozhodčí komise, avšak v konkrétním případě bylo náhradníkovi člena závodního výboru zakázáno chodit do závodního výboru pod pohrůžkou propuštění. Kdyby tedy — nedbaje tohoto zákazu — dále se jednání závodního výboru zúčastnil, mohl by po případě očekávat, že buď bude vyžádán souhlas k jeho propuštění u rozhodčí komise, anebo že bude propuštěn bez souhlasu a že se bude musit dodatečně dovolati ochrany rozhodčí komise proti tomuto propuštění. V obou případech je však zaměstnanec vystaven značné nejistotě, která při jeho odvislém hospodářském postavení je tím palčivější. Není proto možno pokládati podobný zákaz účastnit se jednání závodního výboru s pohrůžkou propuštění za nezpůsobilý přivodit zaměstnancovo rozhodnutí funkce v závodním výboru nevykonávat. Tím však je již dána skutková podstata obmezování zaměstnance v jeho činnosti jako člena závodního výboru ve smyslu § 22, odst. 2 zákona č. 330/1921 Sb.

Nález ze dne 19. ledna 1938 č. 2481/35-6.

Podnikatel není povinen hradit za všech okolností ve smyslu § 24, odst. 2 zák. o záv. výborech č. 330/1921 Sb. polovinu hotových výloh, vzešlých ze sdělení protokolů o schůzích záv. výboru veškerému dělnictvu v závodě.

Podle § 24, odst. 2 zákona může se závodní výbor, vznikly-li hotové výlohy z činnosti závodního výboru, odůvodněné zákonem o závodních výborech, usnésti vybírat k úhradě jich příspěvek, z něhož hradí polovici zaměstnanci, polovici podnikatel. Proti tomuto usnesení může si podnikatel nebo třetina zaměstnanců oprávněných k volbě stěžovati u rozhodčí komise.

Na sporu byla otázka, zda náklady na tisk protokolů o schůzích závodního výboru jsou hotovými výlohami, jež vzešly z činnosti závodního výboru a jež jsou odůvodněné zákonem o závodních výborech.

Jak soud již vyslovil v nálezu Boh. A 5554/26, jsou v § 24 zákona výlohami s činností závodního výboru, odůvodněnými zákonem o závodních výborech, míněny výlohy, vzešlé vlastní činností závodního výboru, tedy výlohy úřadování závodního výboru.

Za takovouto vlastní činnost závodního výboru pak dlužno arci uznati jen takové úkony, jichž je k plnění úkolů, závodnímu výboru přikázaných, zapotřebí, kdežto úkony s tohoto hlediska zbytečné přesahují již rámec zákonné činnosti jmenovaného výboru.

Lze připustiti, že při plnění některého z úkolů, jak jsou závodnímu výboru v § 3 zák. č. 330/1921 demonstrativně přikázány, může se po případě ukázati nutnost učiniti veškerému dělnictvu v závodě sdělení o usnesení závodního výboru. Pak in concreto, budou-li s tímto sdělením spojeny výlohy, nebude lze ovšem vylučovati způsob úhrady těchto výloh ve smyslu § 24 zákona, neboť tu budou výlohy vyvolány nejen činností závodního výboru, nýbrž